

При започналия конфликт на Хр.Ботев с Л.Каравелов⁷² срещу БРЦК и Букурещкия централен комитет, дейна роля изиграл Ив.Драсов, завърнал се от Чехия през Белград, за да се срещне с П.Хитов. Той положил много усилия да го спечели за групата на Ботев и да използва авторитета му сред българските емигранти в интригите си срещу Каравелов. В Румъния поради това Драсов станал една от главните фигури в конфликта и в създаването на новия ръководен център начело с Ботев - Българския революционен комитет (август 1875 г.). Вдъхновен от започналото въстание в Херцеговина, комитетът веднага взел прибързаното и необмислено добре решение за незабавно въстание в България без необходимата елементарна подготовка, което било и главната предпоставка за бързия му разгром и неуспеха на цялата революционна акция.

Данните за действителното отношение на П.Хитов към групата млади революционери и Българския революционен комитет са оскъдни и не дават достатъчно основания за категорични заключения и преценки по това. Във всеки случай ясно е, че за противниците на Л.Каравелов било много важно да привлекат Хитов на своя страна, за да използват авторитета му сред революционната емиграция и легализират вътрешните раздори, които се разгорели. За това най-активно работел Ив.Драсов чрез писма и чрез посещенията си в Белград на път за Букурещ през юли 1875 г.

Едва ли прозорливият войвода си е правел илюзии за неоснователната пряпност на младите революционери около Ботев и настървеността им срещу Каравелов и други дейци на БРЦК, срещу Букурещкия централен комитет. Липсват данни да са го занимавали като наложителни в момента за българите и техните социалистически мечтания. Но явно той се тревожел от неочакваното отдръпване на Каравелов от пряката ръководна политическа дейност в края на 1874 и началото на 1875 г., както и от слухове и враждебните внушения от Ботевата група и от интригантите като Ив.Драсов, водени от амбиции за властване и ръководни позиции, непосилни за възможностите им. Това давало достатъчно основания за участието му в Българския революционен комитет.

Най-близък свидетел на възбуждението в сръбското общество в и извън княжеството след избухването на Херцеговинското въстание и убеден привърженик на координирани революционни действия на българите с другите южнославянски народи, П.Хитов естествено се отзовал на поканата на младите революционери да участва в обсъждането на положението и за вземане на решения как да постъпят българите и то в смисъла на техните декларации, че трябва да се заработи усилено за въстание в България, за да не бъде пропуснат благоприятният момент.

От своя страна П.Хитов внимателно следял и въстанието в Херцеговина, и политиката на Сърбия с оглед на актуализирането на отдавна предвижданата нейна война срещу Турция именно в такъв момент на революционни настроения, още повече на започнало въстание, с перспектива да се разшири и в други области, включително и в България. Този въпрос сигурно е бил разискван и на учредителното събрание на новия ръководен комитет на „младите“ - Българския революционен